

שש
סדר
משנה
מנוקד

עם פירוש רע"ב
ועיקר תוספות ז"ט

זרעים

ששה סדרי משנה

עם פירוש הרע"ב ועיקר תוי"ט

זרעים

פרק א מאימתי קורין. משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן. כהנים שנטמאו וטבלו, אין יכולים לאכול בתרומה עד שיעריב שמשן, והיינו צאת הכוכבים. והא דלא תני משעת צאת הכוכבים, מלתא אגב אורחיה קמ"ל

שאם נטמאו הכהנים בטומאה שטהרתן תלויה בקרבן כגון זב ומצורע, אין הכפרה מעכבתן מלאכול בתרומה, דכתיב (ויקרא כב, ז) וזב השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים, ביאת שמשו מעכבתו מלאכול בתרומה. ואין כפרתו מעכבתו מלאכול בתרומה וכו' (א): עד סוף האשמורה הראשונה. שליש הראשון של לילה, שהלילה נחלק לשלש משמרות (ב). ומשם ואילך לא מקרי תו זמן קריאת שמע דשכיבה, ולא קרינא ביה בשכבך. ומקמי צאת הכוכבים נמי ימא הוא ולא זמן שכיבה. והמקדימים וקוריים קריאת שמע של ערבית מבעוד יום, סומכים אהא דרבי יהודה דאמר לקמן בפרק תפלת השחר תפלת המנחה עד פלג המנחה, שהוא שעה ורביע קודם הלילה. וק"ל דעבר כו' יהודה עבר, ומיד כשכלה זמן המנחה מתחיל זמן קריאת שמע של ערבית: עד שיעלה עמוד השחר. דכל הלילה מקרי זמן שכיבה. והלכה כרבן גמליאל שגם חכמים מודים לו, ולא אמרו עד חצות אלא כדי להרחיק את האדם מן העבירה. ומיהו לכתחילה משהגיע עונת קריאת שמע של ערבית

ברכות

מאימתי קורין (א) את שמע בערבית. משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן (ב), עד סוף האשמורה הראשונה, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים, עד חצות. רבן גמליאל אומר, עד שיעלה עמוד השחר (ה). מעשה שבאו בניו מבית המשטה, אמרו לו, לא קרינו את שמע. אמר להם, אם לא עלה עמוד השחר, חייבין אתם לקרות. ולא זו בלבד, אלא כל מה שאמרו חכמים עד חצות, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. הקטר חלבים ואברים, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. וכל הנאכלין ליום אחד, מצותן עד שיעלה עמוד השחר. אם בן, למה אמרו חכמים עד חצות, כדי להרחיק את האדם מן העבירה: ב מאימתי קורין את שמע בשחרית. משיפיר בין תכלת ללבן. רבי אליעזר

פרק א (א) מאימתי כו. תנא אקרא קאי דכתיב (וברים ו) בשכבך ובקמך משם למד שחובה על אדם לקרות שמע בערב ובבוקר. ושאל עכשיו מאימתי זמנו. ומדכתיב בשכבך ברשא, הקדים של ערבית. גמ': (ב) דהקרא ואחר יאכל מן הקדשים מוקמינן ליה בתרומה ביבמות דף ע"ה. והכי משמע קרא, עד שיטהר הרקיע מן האור והיינו כשיצאו כוכבים. דר"ט: (ג) בתרומתן, כלומר שמוכנת לפנייהם וכלום חסר כ"א לאכול. תו"ט: (ד) משמרות. עבודה של מלאכים ושיר שלהם נחלק לנ' חלקים, ראשונה לכת אחת וכו'. רש"י: (ה) עמוד השחר, יש רגלין לפותרו כוכב השחר. וכ"כ הרד"ק במזמור אילת השחר ש"ס אילת שם לכוכב השחר. תו"ט: (ו) כלומר בפירוש בשכבך כוונתי ס"ל דפירושו כל הלילה, ודלא כר"א, והא דקאמרי כו' שהם עשו סיג וברא פלגי עלי, וא"כ בסיג אין הלכה כר"ג כו' ולא כתבו הלכה כר"ג אלא על עיקר דין תורה. תו"ט: (ז) ואע"ג דפשטה דקרא בכל עולה כתיב ולא דוקא בעולת תמיד, ובריש פ"ו דפסחים מוכח הכל אמרו קדשים דינן כל הלילה, אלא נקטי מלתא פסיקא. תו"ט: (ח) שכן רגילות המשנות לשנות בקצור מה שכתוב בפירוש בתורה:

דמתניתין דהיינו מצאת הכוכבים, אסור לסעוד וכל שכן לישן עד שיקרא קריאת שמע ויתפלל: מעשה שבאו בניו מבית המשטה. בני רבן גמליאל שמעיניהו לרבנן דאמרו עד חצות, והכי קאמרי ליה, הא דפליגי רבנן עלך, דוקא קאמרי עד חצות ותו לא, ויחיד ורבים הלכה כרבים, או דילמא רבנן כוותך סבירא להו, והאי דקאמרי עד חצות, כדי להרחיק את האדם מן העבירה. ואמר להו, רבנן כוותי סבירא להו, והאי דקאמרי עד חצות כדי להרחיק את האדם מן העבירה וחיובים אתם לקרות: ולא זו בלבד. כולה מילתא דרבנן גמליאל היא דאמר לבניו: הקטר חלבים. של קרבנות: ואברים. של עולת תמיד של בין הערבים שנוק דמו ביום, מצוה להעלות הנתחים כל הלילה, דכתיב (ויקרא ז) היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר: וכל הנאכלין ליום אחד. כגון תודה וחטאת ואשם וכיוצא בהם שהם נאכלים ליום ולילה, זמן אכילתן עד שיעלה עמוד שחר והוא המביא לידי נותר: אם בן למה אמרו חכמים עד חצות. בק"ש ובאכילת קדשים, אבל בהקטר חלבים ואברים לא אמרו בו חכמים עד חצות כלל, ולא נקט ליה הכא אלא להודיע שכל דבר שמצותו בלילה כשר כל הלילה: כדי להרחיק את האדם מן העבירה. שלא יבא לאכלן אחר שיעלה עמוד השחר ויתחייב כרת, וכן בק"ש שלא יאמר עדיין יש לי שהות ותעבור עונתה: ב בין תכלת ללבן, בין חוטי תכלת

050-7612344
050 (אבי)
052-55533 (א"יל)